

stort Underskud, men dette maa vi se bort fra, indtil der atter bliver Fred i Europa. Nu gælder det blot om at holde alt gaaende.

Hele den politiske Situation, alle vore Bestemmelser og Handlinger paavirkedes jo af Verdenskrigen. Den kom for de fleste som et Lyn fra en klar Himmel. Vi er i alle Partier fast besluttede paa, at vor absolutte Neutralitet skal opretholdes, og vi er alle taknemmelige for, at dette hidtil er lykkedes, dobbelt taknemmelige, naar vi erindrer, hvor slet forberedte vi var baade militært og økonomisk, den Gang da Katastrofen indtraf. De advarende Røster, som havde lydt i en Række Aar fra mere vidtskuende Mænd, blev for en stor Del af det danske Folk og ikke mindst i de Kredse, som nu er de ledende, ignorerede, som om saadanne Begivenheder som de, vi nu har været Vidne til, laa udenfor Mulighedens Grænser. Naar vi fra vor Side har hævdet, at vi burde have Forsvarsmidler og Befæstningsanlæg af et saadant Omfang og en saadan Værdi, at det vilde kræve store Ofre af den Fjende, som vilde krænke vor Neutralitet, og at vi burde have en saa stor likvid Kassebeholdning og Reservefond som muligt for at kunne imødegaa vanskelige Tider, søgte man at latterliggøre vor Overbevisning og lægge vore Krav alle Hindringer i Vejen. Begivenhederne har givet os Ret, og det Ministerium, som nu tilfældig sidder ved Roret, havde haft en langt lettere Gerning, om ikke saa meget havde været vanrøgtet og forsømt. Vi maa anerkende, at Ministeriet har taget Situationen, som den var, og om end i langsommere Tempo, end vi kunde have ønsket, og end Begivenhederne har krævet, opfyldt sine Pligter mod det danske Folk, selv om det var paa tværs af de Teorier, som i Fortiden har været raadende for adskillige af Ministeriets Medlemmer og endogsaa desværre endnu synes at være det hos nogle af Ministeriets løsslupne Partifæller. Ministeriet maa utvivlsomt ogsaa anerkende, at de konservative Partier fuldt ud har holdt denne nye Treuga Dei, har ydet Ministeriet en loyal Støtte til Gennemførelsen af alle de Love, som den særlige Situation har krævet, og været med til at lægge en Magt og Myndighed i Ministeriets Haand, som i mangt og meget minder om Enevælde. Ministeriet har ikke altid været lige heldigt med at bruge denne Magt, det kunde heller ikke ventes, at der ikke skulde begaas Fejltagelser, men en Del af Ministeriets Handlinger, deriblandt nogle, der har kostet baade Statskassen og Befolkningen store Summer, skyldes Ministeriets Higen efter demokratisk Bifald og burde være undgaet.

Medens man i andre Lande under den truende Situation dannede nye Ministerier for at samle hele Folket, forblev dette Ministerium, der er skabt af en forbigangen politisk Situation, siddende, men deraf maa ogsaa følge Forpligtelsen til at være en Landsregering og ikke en Partiregering, saa længe den Situation, som vi alle føler Trykket af, vedvarer.

Trier: Ogsaa jeg tænker mig, at Finanslovsforslaget i Aar vil gaa sin rolige Gang som et Forretningsanliggende, der afgøres, omtrent ligesom man i en privat Virksomhed maa have sit Budget fornuftigt lagt efter Forholdenes Beskaffenhed, hvis man vil kunne gennemføre sine Planer. Finansloven er jo for Tiden ikke det, der staar i Forgrunden af vor Interesse, det er en naturlig Følelse — og det er det i desto højere Grad, jo mere velsindet man er —, at nu gælder det om at staa samlet om en mere omfattende og dybtgaaende Opgave, samlet i den Forstand, at man holder personlige Særønsker, Attraaer og Interesser nede for ikke at lægge dem Hindringer i Vejen, der har det store Ansvar for Opgavens Løsning, fordi det er under deres Ledelse, at Landets Fremtid skal sikres. Jo stærkere denne Følelse af loyalt at maatte bøje sig for Forholdenes Krav gør sig gældende hos en, desto bedre Søn af sit Fædreland er man, jo mindre man er i Stand til at se bort fra sig selv og sine snævre Interesser, desto mindre vil Land og Folk have en at takke for. Er der noget Øjeblik, hvor det gamle Ord, at Enighed gør stærk, skal staa sin Prøve, er det i en Tid som den nuværende, hvor alt Arbejde maa være rettet paa at føre Landet frelst ud over de Farer, som omringer det. At denne Tankegang er den raadende ude i Folket og her paa Rigsdagen, er en Livsbetingelse for, at Lykken skal staa os bi. Under denne Grundbetragtning Herredømme haaber jeg, at Finanslovsforslaget vil gaa gennem Tinget.

Hey: Det er et ganske ejendommeligt Finanslovsforslag, der her foreligger. Hvis man sammenlignede det med tidligere Tidens, og det kunde tænkes, at man ikke havde Kendskab til alt det, der passerer i Verden i denne Tid, vilde man tro, vi var inde paa et normalt Budget. Tallene paa Finansloven er saa nær den foregaaende Finanslovs, at man maatte tro, at det var noget, man vilde holde sig til, og saa ved vi jo dog, at Forholdet er dette, at Regnskabet, naar det en Gang kommer, vil adskille sig i høj Grad fra Forslaget. Ogsaa jeg gaar ud fra,